

Kitab Daniel - Nomer Satus Patang Puluh Lima

Tafsiran Bab Ramalan Kitab Suci lan Kadadéan Saiki: Sawijining Pirsawan tumrap Pulitik Modern lan Simbolisme Agami

Jeff Pippenger

2024-03-19

Agama woke-isme (Sodom) lan politik Komunisme (Mesir) padha tangi nalika présidhèn sing paling sugih ngumumaké niyaté kanggo nyalon dadi présidhèn ing taun 2015, lan sawisé dhèwèké maringaké paseksèn politiké, dhèwèké dipatèni ing taun 2020. Paus dipatèni sacara kenabian ing taun 1798, sawisé dhèwèké maringaké paseksèn satanisé sajroning telung dina setengah kenabian. Nanging Sabdané Allah kang kenabian nerangaké yèn paus menang ing perangé nglawan naga.

He anake manungsa, arahna pasuryanmu marang Firaun, ratu Mesir, lan medhara pralambang marang dheweke lan marang sakabèhé tanah Mesir: Kandhaa lan dhawuhaa mangkéné, Mangkéné pangandikané Pangéran Allah; Lah, Ingsun nglawan sira, hé Firaun, ratu Mesir, naga gedhé kang gumlethak ana ing satengahing kali-kaliné, kang ngandika, Kaliku iku kagunganku dhéwé, lan aku kang yasa iku kanggo awakku dhéwé. Yehezkiel 29:2, 3.

Mesir iku naga gedhé, lan ateisme Firaun nggambarake ateisme Revolusi Prancis, uga globalisme abad kaping selikur. Globalisme mau, sajroning wates-wates kéwan saka bumi ing abad kaping selikur, diwakili déning Partai Demokrat. Yéheskiel netepake manawa Gusti Allah nglawan Mesir, lan salajengipun ing pasal iku, Yéheskiel netepake manawa Gusti Allah bakal masrahake Mesir marang ratu ing sisih lor, sing ing pethikan iku diidentifikasi minangka Nebukadnésar, lan sing makili ratu palsu saka sisih lor ing dina-dina wekasan. Ratu palsu saka sisih lor iku kapausan, lan Gusti Allah netepake lumantar Yéheskiel manawa Gusti Allah bakal masrahake Mesir marang ratu ing sisih lor minangka ganjaran tumrap palayanan sing wis diparingake Nebukadnésar minangka tekening piwalesing Panjenengané. Panjenengané netepake manawa Panjenengané bakal masrahake Mesir marang paus ing mangsa nalika udan pungkasan rawuh.

Lan tumindak kelakon ing taun kaping pitulikur, ing sasi kapisan, ing dina kapisaning sasi, pangandikané Pangéran rawuh marang aku, pangandikané mangkéné: Hé, anak manungsa, Nebukadnésar ratu ing Babil nyebabaké wadya-balané nglakoni pagawean gedhé nglawan Tirus; saben sirah dadi gundhul, lan saben pundhak dadi lecet; nanging dhèwèké ora olèh opah, mangkono uga wadya-balané, saka Tirus, awit saka pagawean kang wus ditindakaké nglawan kutha mau. Mulané, mangkéné pangandikané Pangéran Allah: Lah, tanah Mesir bakal Sunparingaké marang Nebukadnésar ratu ing Babil; lan dhèwèké bakal nggawa lunga wong akèh ing kono, lan njupuk jarahané, lan njupuk rampasané; lan iku bakal dadi opah tumrap wadya-balané. Aku wis maringaké tanah Mesir marang dhèwèké minangka ganjaraning pegelé kang wus ditindakaké nglawané,

amarga padha makarya kanggo Aku, mangkéné pangandikané Pangéran Allah. Ing dina iku Aku bakal nuwuhaké sungu tumrap brayat Israèl, lan Aku bakal maringi kowé cangkem kang kabukak ana ing satengahé wong-wong mau; lan padha bakal sumurup yèn Aku iki Pangéran. Yèheskièl 29:17–21.

“Dina” nalika Gusti Allah ndadosaken “sungu saka brayat Israel thukul” iku yaiku 11 September 2001 nalika udan pungkasan wiwit nitis. Ing wektu iku Gusti ngedegake para juru-jaga kanthi pangandika, “rungkna swaraning kalasangka” saka bilai katelu, awit Panjenengane nedahake manawa Gusti Allah badhe “paring marang kowe bukane cangkem ana ing satengahe wong-wong mau.” Tembung “ing satengahe” nedahake mangsa wektu ing antarané nitisé udan pungkasan kang wiwit tanggal 11 September 2001, lan kang rampung nalika angger-angger dina Minggu, nalika Roh Suci kawutahake tanpa ukuran. Ing tengahé (satengahé) rong tenger dalam iku, ana loro saksi, utawa loro sungu, kang bakal maringi paseksèné, nganti kalorone dipatèni ana ing dalam gedhé ing taun 2020.

Sadurungé padha dipatèni, wong-wong mau nyarèkaké paseksiné, lan sawisé padha dipatèni, wong-wong mau diuripaké manèh minangka kang kaping wolu, yaiku asalé saka kang pitu. Wong-wong mau dipatèni déning kakuwasan naga saka atheisme (Mesir) lan tumindak saru (Sodom). Awit saka pangibadah kang wis padha tindakaké marang Gusti Allah, Panjenengané janji arep maringi Mesir marang wong-wong mau minangka ganjarané. Nalika ratu saka sisih lor ngrebut tanah kamulyan, yaiku Amérika Sarékat, ing ayat patang puluh siji saka Daniel sewelas, banjur dhèwèké uga njupuk Mesir, awit iki dadi pambayarane kanggo pakaryan pangabdian kang wis katindakaké ing panggawéné peparinging pangrengkuh Allah.

He Asyur, iku pecuting bebenduningsun, lan teken ing tangane iku paukumaningsun. Ingsun bakal ngutus dheweke nglawan bangsa kang munafik, lan marang bangsa kang dadi sasaran bebenduningsun Ingsun bakal maringi dhawuh marang dheweke, supaya ngrampas jarahan, lan ngrebut mangsa, sarta ngidak-idak wong-wong mau kaya lendhut ing dalam-dalam. Yesaya 10:5, 6.

Wong Asyur iku ratu saka lor, kang nglambangaké kapapaan, yaiku ratu lor palsu ing dina-dina wekasan. Asyur lan Babil dipigunakaké kanggo ndhatengaké paukuman marang Israèl, yaiku karajan lor lan karajan kidul, marga saka pambrontakané kang tanpa kendhat.

“Mangkono Israel kabuwang saka tanahé dhéwé menyang Asyur,’ ‘amarga padha ora ngrungokaké swarané Pangéran Allahé, nanging padha nglanggar prejanjiané, lan samubarang kabèh sing dipréntahaké déning Musa, abdiné Pangéran.’ 2 Raja-raja 17:7, 11, 14–16, 20, 23; 18:12.

“Ing paukuman-paukuman nggegirisi kang katibakaké marang sepuluh suku iku, Pangéran kagungan sawijining maksud kang wicaksana lan kebak sih-rahmat. Apa kang ora bisa ditindakaké manèh déning Panjenengané lumantar wong-wong mau ana ing tanah leluhuré, bakal diupayakaké kanggo katindakaké lumantar nyarwakaké wong-wong mau ana ing antarané para bangsa kapir. Rancanganing Panjenengané

tumrap kaslametané sakèhé wong kang milih migunakaké pangapunten lumantar Sang Juru Slametipun umat manungsa isih kudu kasampurnakaké; lan ing sajroning kasangsaran kang katibakaké marang Israel, Panjenengané lagi nyawisaké dalan supaya kamulyanipun kababar marang bangsa-bangsa ing bumi. Ora kabèh wong kang digawa menyang pambuwangan iku ora mratobat. Ana ing antarané wong-wong mau sawatara kang tetep setya marang Allah, lan uga ana liyané kang wis andhap-asor ing ngarsanipun. Lumantar wong-wong iki, ‘para putraning Allah kang gesang’ (Hosea 1:10), Panjenengané bakal ndadosaké wong akèh ana ing wewengkon Asyur mangertosi sipat-sipat watakipun lan kasaéaning angger-anggeripun.” Prophets and Kings, 292.

Pangeran migunakaké para ratu saka lor minangka piranti paukumaning Panjenengané, lan asas ing Kitab Suci sing katindakaké déning Panjenengané marang para ratu saka lor iku yaiku yèn wong-wong mau kudu dibayar kanggo pangabdining pakaryan sing wis dilakoni.

Lan padha tetep ana ing omah iku, mangan lan ngombé apa sing diparingaké déning wong-wong mau; amarga wong sing nyambut gawé iku pantes nampa opahé. Aja padha pindhah saka omah siji menyang omah liyané. Lukas 10:7.

Pangeran migunakaké kapausan kanggo ngukum Amérika Sarékat nalika bangsa iku ngisi cawaning mangsa pancobané nganti kebak ing hukum Minggu sing bakal enggal teka, lan pambayarané yaiku manawa Panjenengané masrahaké Mesir marang kapausan minangka ganjaran tumrap palayanan sing wis ditindakaké. Pangandikané Allah ing ramalan cetha yèn Mesir dipasrahaké marang kapausan, lan ayat patang puluh loro lan telu saka Daniel bab sewelas negesaké kasunyatan iki. Pambayaran paus tumrap palayanan sing wis ditindakaké yaiku manawa dhèwèké dadi sirah sing diunggahaké déning sepuluh ratu, lan sing mréntah ing sadhuwuring gambar kéwan galak ing saindenging jagad.

Trump ngungkuli kakuwasan-kakuwasan naga, amarga dhèwèké iku sirah kaping wolu, yaiku salah siji saka pitu, ing wektu patung kéwan galak ana ing Amerika Sarékat. Runtuhé partéy Demokrat, kakuwasan naga sing matèni Trump ing taun 2020, saiki lagi kalakon. Pangandikané Gusti Allah ora tau gagal. “Jerami sing mecah geger unta” tumrap partéy Demokrat iku nabi palsu saka Islam. Serangan tanggal 7 Oktober 2023 wis nancepaké pasak pamisah ana ing dhasar panyengkuyungé, sing mung bisa dianggep minangka akibat saka perané Islam sing njalari para bangsa nesu lan kacuwan. Iki bakal katut déning serangan-serangan salajengé, sing ngasilaké pamisahan sing luwih gedhé, nalika ing wektu sing padha nyawijèkaké sawenehing golongan warga saka kéwan bumi, sing ngakoni kabodhoan banjur imigrasi ilegal sing wis diluwaraké déning pasukan-pasukan naga. Iki uga bakal nuwuhaké krisis ékonomi, sanadyan krisis iku sajatiné wis ana ing kéné.

“Lan banjur panipum agung iku bakal mbujuk manungsa manawa wong-wong kang ngabekti marang Gusti Allah iku sing njalari piala-piala iki. Golongan kang wis nuwuhake bebenduné Swarga bakal nglimpakaké sakehing kasangsarané marang wong-wong kang katrimané marang pepakoné Gusti Allah dadi piweling kang tanpa kendhat tumrap para pelanggar. Bakal diumumaké manawa manungsa lagi nyinggung Gusti Allah lumantar panerak sabat dina Minggu; manawa dosa iki wis nggawa

bilai-bilai kang ora bakal mandheg nganti pangreksan dina Minggu dileksanakaké kanthi kenceng; lan manawa wong-wong kang ngaturaké tuntutan pepakon kaping papat, mangkono ngrusak rasa pakurmatan marang dina Minggu, iku wong-wong kang gawe geger ing tengahing rakyat, ngalang-alangi pamulihané marang sih ilahi lan kamakmuran kadonyan. Mangkono tuduhan kang biyèn diuncalaké marang abdiné Gusti Allah bakal diambali manèh lan kanthi dhasar kang padha kuwaté: ‘Lan tumuli kelakon, nalika Akhab weruh Élia, Akhab ngandika marang dhèwèké, Apa kowé iki sing gawe geger Israèl? Lan dhèwèké mangsuli, Aku ora gawe geger Israèl; nanging kowé lan brayaté bapakmu, awit kowé wus ninggalaké pepakoné Pangéran, lan kowé wus ngetutaké para Baalim.’¹ Para Raja 18:17, 18. Nalika bebenduné rakyat diobaraké déning tuduhan-tuduhan palsu, wong-wong mau bakal tumindak marang para utusané Gusti Allah kanthi cara kang mirip banget karo tumindaké Israèl kang murtad marang Élia.”
The Great Controversy, 590.

Para pamaos dina Sabat bakal diidentifikasi minangka alesan manawa “pangèstoké sih ilahi lan kamakmuran kadonyan” wis dicabut. Nalika njlentrehaké mangsa iki sing wis ana ing ngarepé kita, panjenengané nyebut Elia lan sesambungané karo Akhab. Tuding-menuding antarané wong loro mau dumadi ana ing ngarsané Gunung Karmel. Kamakmuran kadonyan lan sih ilahi dicabut déning paukuman-paukuman sing saya mundhak, sadurungé undhang-undhang Minggu sing bakal enggal teka. Pethikan sing nembe kasebut mau ngrujuk marang rerangkèning kedadéan sing dumadi sajroning mangsa ujian undhang-undhang Minggu, nanging ana rong mangsa ujian. Ujian patunging kéwan buas sing dumadi ana ing sajroning wates-watesing Amérika Sarékat, sawisé iku banjur kaulang ing saindhenging jagad kabèh. Kabèh kedadéan sing diterangaké ing pethikan mau nemu kasampurnaning kawujudan profetik ing sajarah sing nuntun marang undhang-undhang Minggu sing bakal enggal teka, lan ing sajarah krisis undhang-undhang Minggu donya sing banjur nyusul sawisé iku.

Paragraf kapisan saking Testimonies jilid sanga, ingkang kawiwitan wonten ing kaca sewelas, saéngga nandhani NINE-ELEVEN, ngandharaken mekaten: “Kita sami gesang wonten ing wekdal wekasan. Tondha-tandhaing jaman ingkang enggal kasembadan nyatakaken bilih rawuhipun Kristus sampun celak sanget. Dina-dina ingkang kita lampahi punika luhur lan wigati. Rohipun Allah sethitik mboten kendhat ananging temtu kasimpen saking bumi. Wewelak lan pengadilan sampun wiwit tumiba dhateng para ingkang ngremehaken sih-rahmatipun Allah. Bilai ing dharatan lan seganten, kawontenan masarakat ingkang boten mantep, wekering perang, punika pratandha ingkang nggegirisi. Punika ngramalaken prastawa-prastawa ingkang badhe rauh kanthi kadagangan ingkang paling ageng.” Nalika cariyos punika lajeng lumampah, kita manggihaken wonten ing kaca patbelas, “Boten kathah tiyang, malah wonten ing antawisipun para pendhidhik lan negarawan, ingkang mangertos sebab-sebab ingkang dados dhasaripun kawontenan masarakat samenika. Para ingkang nyekel kendhali pamaréntahan boten saged ngrampungaken masalah rusaking akhlak, kamlaratan, papa, lan saya mundhakipun kadurjanan. Piyambakipun sami berjuwang kanthi sia-sia supados nglebetaken tatacara

dagang wonten ing dhasar ingkang langkung aman. Manawi manungsa maringi manah ingkang langkung ageng dhateng piwulanging Sabdanipun Allah, piyambakipun badhe manggihaken pamréntahan tumrap masalah-masalah ingkang mbingungaken piyambakipun.”

“Kitab Suci nggambarake kahanan jagad sadurunge rawuhipun Kristus kaping kalih. Bab wong-wong kang lumantar ngrampog lan memeres nglumpukake kasugihan gedhe, wus katulisa mangkene: ‘Kowe wus numpuk bandha kanggo dina-dina wekasan. Lah, upah para buruh kang wis ngundhuh panen ing pategalanmu, kang koktahan kanthi cidra, padha sesambat; lan panguwuhé wong-wong kang wis ngundhuh panen mau wus mlebu ing kupingé Pangéran Sabaot. Kowe wis urip ing kanikmatan ana ing bumi lan urip sarwa kemewahan; kowe wis nglemukake atimu, kaya ing dina penyembelihan. Kowe wis ngukum lan matèni wong mursid; lan dhèwèké ora nglawan kowé.’ Yakobus 5:3-6.”

Ing dina-dina wekasan manungsa padha “berjuwang kanthi tanpa guna kanggo ngedegaké operasi dagang ing dhasar kang luwih aman.” Para Demokrat, mesin propaganda-né, lan para bankir globalis padha berjuwang kanthi tanpa guna, lan padha ngapusi bab kestabilan finansial kang sejatiné kang diklaim wis kasil digayuh déning pamaréntahan Biden. Salah siji saka pralambang “donya sakdurungé rawuhé Kristus kaping pindho,” yaiku “manungsa kang lumantar rampokan lan pemerasan” wis “nglumpukaké kasugihan gedhé.” Telung ayat kang ndhisiki ayat-ayat saka kitab Yakobus, kang dipunsebat déning Sister White, yaiku:

He para wong sugih, mara saiki, padha nangisa lan nguwuh-uwuh marga saka kasangsaranmu kang bakal nekani kowe. Kasugihanmu wis rusak, lan sandhanganmu wis dipangan rengat. Emas lan salakamu wis karatan; lan teyengé iku bakal dadi paseksi tumrap kowe, sarta bakal nguntal dagingmu kaya geni. Kowé wis numpuk bandha kanggo dina-dina wekasan. Yakobus 5:1-3.

Salah satunggaling ciri kenabian tumrap “wektu wekasan” yaiku nalika ana wong-wong sing kawentar marga saka kasugihané kang nggumunaké, kang diprodhuksi lumantar panipuan. Wong-wong mau kababar ing pawarta saben dina. Wektu iku wis dumugi. Ing wektu iku kasugihan para bankir donya lan para miliarder mau dipratandhani minangka emas lan salaka, kang banjur dados karatan. Salaka lan emas iku ora karatan, mula Kitab Suci lagi nuduhaké sawiji prakara kang babar pisan ora kasangka-kasangka kang dumadi tumrap kasugihané wong-wong sugih ing jaman wekasan, awit emas lan salakané bakal dados karatan. Tandha pangiring saka ambruké ékonomi mau dumadi nalika rawuhipun bilai kaping tiga, ing tanggal 11 September 2001. Islam saka bilai kaping tiga iku angin wetan ing nubuat Kitab Suci, lan ing wektu wekasan, angin wetan iku kang nglelebaké ékonomi, kaya kang dipratandhani déning kapal-kapal Tarsis.

Amarga, lah para raja wus padha nglumpuk, padha lumaku bebarengan. Bareng padha weruh iku, padha gumun; padha kaget banget, banjur enggal mlayu lunga. Ing kana rasa wedi nyekel wong-wong mau, lan lara kaya wong wadon kang lagi nglarani arep babaran. Paduka ngremuk kapal-kapal Tarsis kalawan angin wetan. Jabur 48:4-7.

Para ratu para globalis, para miliarder lan para bankir katempuh rasa wedi lan lara nalika angin wetan, kang nglambangaké mundhak nggegiringé nepsu bangsa-bangsa (kaya wong wadon kang lagi nglarani arep nglairaké), yaiku kang kasil déning Islam saka bilai katelu, nglelebaké kapal-kapal Tarsis. Islam wis cedhak arep ngrusak ékonomi lokal lan global sarta ngasilaké kaanan ékonomi lan pulitik kang cocog sampurna karo kakuwatané Trump, dudu Demokrat lan para globalis, awit panguwasané naga kaparingaké marang sirah kaping wolu, kang asalé saka pitu, minangka “ganjaran tumrap pakaryan kang wis katindakaké”. Gusti Allah migunakaké Trump kanggo nggegèraké kabèh tlatah wong Yunani, amarga saiki Gusti Allah lagi ndadèkaké kaanan nalika saindenging jagad bakal dipérang dadi rong golongan.

Sistem ékonomi sing saiki dioperasèkaké déning para globalis iku pisanan diprakarsakaké ing mangsa kaprésidhènan Woodrow Wilson, sawijining Demokrat sing kapilih kanthi janji bakal njaga Amérika Sarékat supaya ora mlebu ing Perang Donya I sing wus arep njeblug, nanging ing pungkasané malah dadi présidhèn sing mimpin nagara mau sajrone Perang Donya I. Wilson paling misuwur amarga nyurung pambentukan League of Nations, kang dadi cikal bakal United Nations. Ing mangsa kaprésidhèné, struktur kauangan Amérika Sarékat dipasrahaké menyang tangan para globalis, nalika Wilson maringaké arah ékonomi bangsa mau menyang pangayoman Federal Reserve System ing taun 1913.

Ciri-ciri profetik saka présidhèn Perang Donya Kaping Sepisan yaiku janjié yèn dhèwèké ora bakal mèlu perang, kang sajatiné iku goroh. Dhèwèké dadi tokoh sajarah utama sing ngusung pamaréntahan siji donya liwat League of Nations, lan dhèwèké mimpin prosès nyerahaké kauanganing Amerika Sarékat marang para bankir donya. Dhèwèké mrentah wiwit taun 1913 nganti 1921. Ing taun 1919, generasi katelu Adventisme, kang dilambangaké déning kompromi karo donya, lumaku sajajar karo komprominé Wilson karo donya, awit loro sungu iku lumaku sajajar siji lan sijiné. Ing generasi katelu Adventisme Laodikia, wong-wong mau nyerahaké pangendhalèn sistem médis lan pendhidhikané menyang tangan para wong ing njabané kadhaulatan rohaniné. Ing wektu kang padha, Wilson nyerahaké kadhaulatan kauanganing Amerika Sarékat marang para bankir globalis, lan dhèwèké makarya tanpa kendhat, nanging gagal, kanggo nyerahaké kadhaulatan pulitik Amerika Sarékat marang para globalis.

Wilson, minangka présidhèn sajroning Perang Donya Kapisan, nggambarake ciri-ciri nubuatan kang nandhani Perang Donya Katelu. Panjenengané nggambarake sawijining sajarah ing ngendi Federal Reserve melu ngendhalèkaké ékonomi global menyang arah kang paling cocog karo agenda globalis, dudu kedaulatan Amerika. Panjenengané nggambarake sawijining présidhèn kang ana ing wektu nalika Tatanan Donya Anyar pungkasane nggayuh ancasé kanthi dadi karajan kapitu saka nubuatan Kitab Suci, sanadyan pamaréntahané mung sedhéla. Kasunyatan iki diteguhaké adhedhasar rong seksi, awit upaya Wilson kang gagal kanggo gabung karo League of Nations sawisé Perang Donya Kapisan, dadi pralambang tumrap Amérika Sarékat gabung karo United Nations sanalika sawisé Perang Donya Kapindho. Adhedhasar rong seksi iki, angger-angger dina Minggu kang bakal enggal dumadi, kang nggawa karusakan nasional ing pamburiné, nuntun marang dileksanakaké

United Nations minangka pamaréntahan donya siji kang wis diupaya déning para globalis wiwit présidhènsi Woodrow Wilson.

Ciri-ciri kenabian iki kudu ana ing kapresidenan présidhèn kaping wolung lan sing pungkasan, sing kalebu saka pitu iku. Sawisé Wilson, banjur ana Warren Harding, sawijining Republikan, sing miwiti jaman sing disebut “the roaring twenties,” kang nuwuhaké ambruké taun 1929, kang banjur nuwuhaké Great Depression, kang banjur nuwuhaké Perang Donya II. Kapresidenan kapisané Trump yaiku “the roaring twenties,” lan Biden lagi arep miwiti depresi sing paling gedhé ing sajarahé kéwan bumi. Depresi mau dilambangaké déning ambruké taun 1929, nanging uga déning “panic of 1837” ing jamané Ellen White.

Depresi ing taun 1830-an ing Amérika Sarékat lumrahé sinebut “Panic of 1837.” Iku minangka kemerosotan ékonomi sing abot, kang lumangsung wiwit taun 1837 nganti pertengahan taun 1840-an, nyakup sapérangan gedhé dasawarsa 1830-an. Panic of 1837 ditandhani déning krisis finansial, ambruké bank-bank, pangangguran sing nyebar amba, lan mangsa kasangsaran ékonomi sing suwe.

Panik taun 1837 dipicu déning sawijining “Gelembung Spekulatif,” kaya déné rubuhipun taun 1929. Ing taun 1837, nalika gelembung mau njeblug, prakara iku njalari bangkrut sing nyebar ing endi-endi sarta kapitunan finansial. Sawatara kegagalan bank kelakon sawisé gelembung spekulatif mau, kang nyebabaké lunturé kapercayan marang sistem perbankan lan panik finansial sing nyebar wiyar. Kelesuan ékonomi global, kang saya abot marga saka mudhuné dagang internasional lan sudaé panyuwunan marang ekspor Amerika, mèlu nyumbang marang kasangsaran ékonomi ing Amérika Sarékat.

Ambruké taun 1929, kang nandhani wiwitaning Great Depression, didhisiki déning gelembung spekulatif ing Pasar Saham. Sajroning taun 1920-an, ana mangsa kamakmuran ékonomi ing Amerika Sarékat, kang kawentar kanthi aran Roaring Twenties, ditandhani déning tuwuhing indhustri kang rikat, inovasi téknologi, lan optimisme kang nyebar amba. Sajroning wektu iki, spekulasi ing Pasar Saham saya ngrembaka kanthi banget, disurung déning gampangé kredit, dagang kanthi margin (tuku saham nganggo dhuwit silihan), lan tumbas saham kanthi spekulatif adhedhasar pangajab bakal mundhaké rega ing mangsa ngarep, dudu adhedhasar nilai dhasaré. Rega saham munggah tekan tataran kang ora lestari, ngluwahi adoh nilai intrinsik perusahaan-perusahaan kang diwakili déning saham-saham mau.

Wiwit Maret 2000 nganti Oktober 2002, “gelembung dot-com” njeblug. Tanggal 11 September 2001 kalebet ana ing tengahing ambruking ékonomi mau. Banjur gelembung omah-omahan njeblug ing taun 2008, kang sinebut Krisis Finansial Global utawa Resesi Ageng.

Nggayuh hukum Minggu, kamakmuran temporal para warga nagari Amérika Sarékat dicabut. Panyabutan kamakmuran temporal iku dumadi sajroning mangsa pemeteraian tumrap satus patang puluh papat ewu. Tenger dalan kapisan saka mangsa pemeteraian katandur ana ing sajroning rubuhe ékonomi. 11 September 2001 iku minangka

dipunparengaké kakuwatan marang malaékat katelu, lan nalika malaékat kang padha iku rawuh ing taun 1844, sajarah iku uga katandur ana ing sajroning rubuhe ékonomi. Taun 1844 minangka pralambang tumrap hukum Minggu kang enggal rawuh, lan 11 September 2001 iku wiwitaning mangsa pemeteraian. Gusti Yésus tansah nggambarake pungkasaning sawijining prakara lumantar wiwitaning sawijining prakara. Rubuhe ékonomi taun 1929 ndhisiki lan nuntun marang Perang Donya Kapindho.

Kita badhé nerusaké panaliten punika ing artikel salajengipun.

“Wis ana kalalènan kang puguh males, lan ora pracaya kang sipaté pidana ana ing antarané kita minangka sawijining umat, kang wis nyegah kita saka nindakaké pakaryan sing wis dipasrahaké Gusti Allah marang kita, yaiku nglilakaké pepadhang kita sumunar marang wong-wong saka bangsa liya. Ana rasa wedi kanggo wani lumaku metu lan nanggung bebaya ing pakaryan gedhé iki, amarga wedi menawa pangeluaran sarana ora bakal ngasilaké woh. Kepriyé manawa sarana wis digunakaké, nanging kita ora bisa ndeleng yèn jiwa-jiwa wis kaslametaké lumantar iku? Kepriyé manawa ana kapitunan garing saka sapérangan sarana kita? Luwih becik nyambut gawé lan tetep nyambut gawé tinimbang ora nindakaké apa-apa. Kowé ora ngerti endi sing bakal kasil, iki apa kuwi. Wong-wong gelem nandur modal ing hak patèn lan nandhang kapitunan gedhé, lan iku dianggep lumrah waé. Nanging ing pakaryan lan prakara Gusti Allah, wong-wong padha wedi wani ngupadi. Dhuwit tumrap wong-wong kuwi katon kaya kapitunan garing manawa ora langsung ngasilaké woh nalika ditanduraké ing pakaryan nylametaké jiwa-jiwa. Sarana kuwi dhéwé, sing saiki ditanduraké kanthi banget sithik ing pakaryané Gusti Allah, lan sing dicekel kanthi égois, ing wektu ora suwé bakal dibuwang bebarengan karo sakehé brahala marang celeng-celeng lemah lan marang codhot-codhot. Dhuwit bakal enggal mudhun regané kanthi dadakan banget nalika kasunyatan saka pemandhangan langgeng kabukak marang pangrasa manungsa.” *The True Missionary*, January 1, 1874.